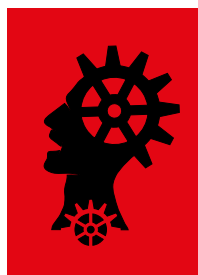

Ježek až sem a průběžně...

(neverending story)

NAKLADATELSTVÍ
IGOR INDRUCH

© Igor Indruch, 2021

© Igor Indruch (nakladatelství), 2021

e-kniha:

ISBN PDF: 978-80-88392-12-5

WWW.INDRUCH.CZ

Prolog

Ze silničního mandlu ježek lisovaný
A všechny jeho bodliny
V očích ze západu slunce
A v zubech a chřtánu
Ó, Inčučúno
Přes Daskabát mě vez
A ještě dál až ke všem čertům
Se všemi vodami co vystupují z hor
O závod s vichřicí
Přes Moravskou bránu

Sto dvacet klisen
Pět z nich je prorokových
Al-khamsa Al-rasul
Co nejdál od Mekky
Od posvátných kamenů

Nechci se vrátit
I když chci domů

Jak to vlastně je...

V blíže neurčeném prostoru a čase existuje společnost, kde každý člověk má svého ochočeného ježka. A toho ježka každý den mrdá, i když mu to jde ztěžka. Tak to funguje a fungovalo, co svět světem stál.

Až jednoho dne tam vznikne neomarxistická progresivistická sluníčkářská skupina, která začne hlásat, že mrdání ježků není správné. Že by bylo dobré dát ježkům svobodu a mrdat je jen tehdy, když budou ježci sami chtít. Skupina získá pro svůj názor určitou podporu, a to především mezi ježky. Dokonce vznikne úmluva, podle které se jednotliví občané svým podpisem zavazují k tomu, že už nebudou ježky bez jejich výslovného souhlasu mrdat.

Velmi rychle se však zformuje i skupina oponentů, kteří si říkají konzervativci, tradicionalisté a obhájci svobody. Ti tvrdí, že zrušení mrdání ježků je nebezpečné sociální inženýrství ohrožující samotný základ fungování společnosti. „Nastala doba postupného utahování šroubů!“ ozývá se z těchto kruhů.

„Dnes nám progresivisté zakážou mrdat ježky, a zítra přijdou s čím? Že už dál nesmíme vysypávat odpadky jenom tak z okna na ulici? Ne, děkuji.“

Vycházejí články a pořádají se semináře o tom, jak je mrdání ježků dobré nejen pro lidi a pro společnost, ale také pro ježky samotné.

Tu a tam se dokonce ozve i nějaký ten ježek s tím, že to mrdání každý den není až tak hrozné, hlavně, že dostane každý den nažrat. A v zimě mu to mrdání nevadí vůbec, protože tvrdě spí, tak o tom ani neví. Někteří ježci dokonce tvrdí, že kdyby je každý den někdo neomrdal, měli by pocit, že přestávají být ježky.

Kdysi svorná a soudržná společnost je najednou rozdělena na dva nesmiřitelné tábory. Záhy však vznikne ještě třetí, kompromisní hnutí, kteří říká: „proč mrdat ježka, když to jde ztěžka?“ Byť bylo cílem tohoto hnutí společnost sjednotit, nastal pravý opak: Začaly vznikat další a další frakce hlásající: „proč mrdat právě ježka, když to jde tak ztěžka?“ nebo dokonce: „Proč mrdat jenom ježka? Jednotvárnost je těžká.“

Začalo se ozývat: „Mrdejte ševce – to vám jde lehce!“ nebo třeba: „Proč nemrdat křečka, byť z něj zbyde než břěčka?“ A tak dál, a tak dál...

Kdykoliv přemýšlím o poezii, vždy docházím ke stejnému závěru: že už nejde vymyslet lepší verš než

Mrdali ježka
šlo jim to ztěžka

To je tak dokonalé. Je v tom obsaženo úplně všechno. To už se nedá překonat. Je to dokonce ještě lepší než

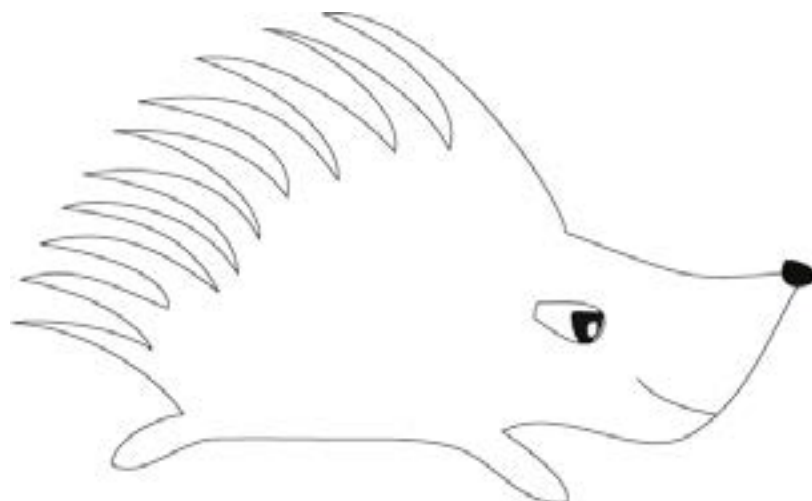
Ach, pičo, pičo

protože za ach, pičo, pičo ještě musí něco následovat.

Ale

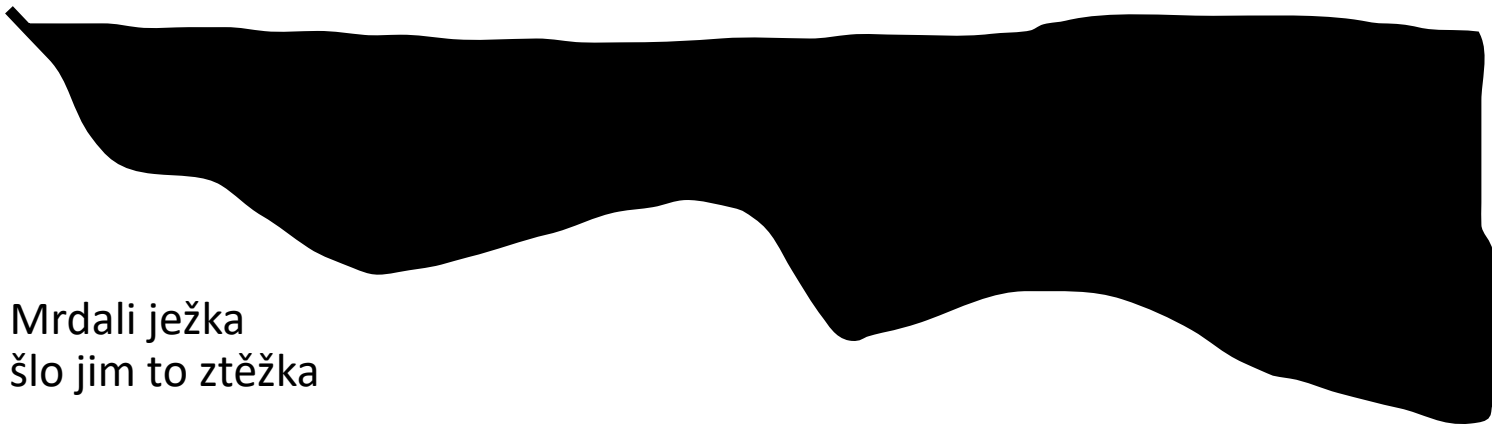
Mrdali ježka
šlo jim to ztěžka

je kompletní. Uzavřené. Těžko už k tomu cokoliv dodat.

**Mrdali ježka
šlo jim to ztěžka**

A na všechno ostatní je tu MasterCard

Mrdali ježka
šlo jim to ztěžka

Ten pocit je ten pocit

Mrdali jehňátko
ale jen drobátko

Ta realita je ta realita

Mrdali beránka obětního
a jemu se to líbilo

Bez pocitů se v realitě utopíme
s pocity se v realitě nevyspíme

Mrdali kačera
zrána i zvečera

A já jdu domů sám
abych tam byl sám
abych tam zůstal sám
abych tam umřel sám
mrdán jak čemadán
nemilován

ňufnu ňufnu ňufnu

Mrdali ježka
Šlo jim to ztěžka
Mrdali ševce
Pro změnu lehce
Mrdali pěnkavu
Šlápli ji na hlavu
Mrdali ovečku
Opřenou o bečku
Mrdali krocana
Z večera do rána
Mrdali jehňátko
Ale jen drobátko
Mrdali velblouda
Kouřili mu ouda
Mrdán byl dikobraz
Ožralý pod obraz
Mrdali tuleně
Vypadal zhuleně
Mrdali žirafu
S kundou jak karafu
Mrdali křečka
Zbyla z něj břečka
Mrdali tetřeva
Vyhřezla mu střeva
Mrdali kolouška
Perverzně do ouška
Mrdli jelena
na stará kolena

Mrdali papeže
Na oltáři vleže
Mrdali faráře
U něho na faře
Mrdali Ježíška,
Do zadku, do bříška
Mrdali jepici
Dva staří straníci
(chytli příjici)
Mrdali Stalina
Kouřil i šulina
Mrdali Hitlera
Kousli ho do péra
Mrdali Husáka
Starého prasáka
Mrdali Lenina
ogaři ze Zlína

To je totiž
ta pravda tvrdá
vždycky
někdo někoho mrdá
vždycky
někdo někoho
ojebává
a zástup voličů
mu mávátky
mává

Ve stínu ježka

ticho
hraje banjo
drnky drnky drnk
přede mnou je mé srdce
ta vyprahlá nevadská poušť
drnky drnky drnk
slunce už zapadá za Stolovou horu
na stole lahve
drinky drinky drink
a tak se svlékám
a skáču mezi kaktusy
i když vím
že to není dobrý nápad
drnky drnky drnk
a do toho vyje harmonika

Ach, pičo, pičo
jedna láska je vždy prvá
mrdali ježka
něco stále po něj trvá

ale všechno to jde ztěžka
všechno to jde zatraceně ztěžka

jen sem tam někomu
to jde lehce
a ten se nám ostatním
chechce a chechce

Já bych chtěl

Chtěl bych někdy napsat fakt dobrou báseň

Třeba o tom

jak někdo někam jde

teď tam něco vidí

něco mu to připomíná

tak začne vzpomínat

asociovat

a je z toho ta ukrutě krásná

hluboká báseň

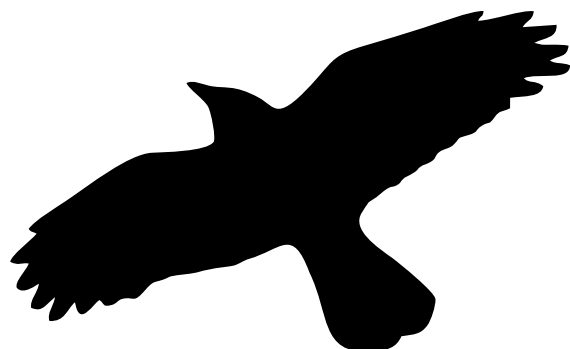
jenže

na všem leží

stín ježka

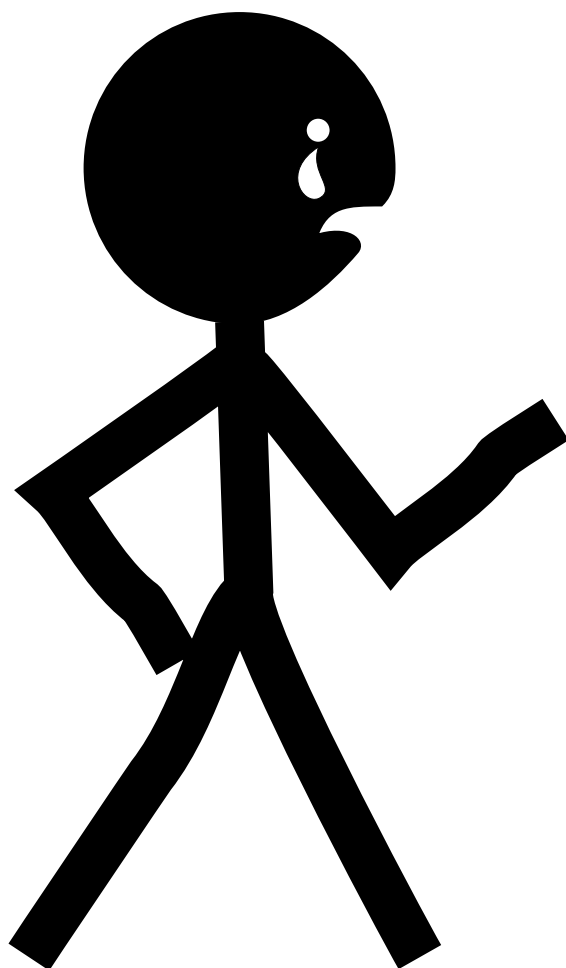
Co dělají grafomani
když noc se blíží k ránu?
Inu, klátí
imaginární vránu.

Panská láska po zajících skáče
a moje láska
zjizvená srdce
od šípů Amorových
vždy jen od šípů Amorových
kolik šípů Amorových
udělá ze srdce ježka?

Mrdali ježka
a já jsem tam stál
stál jsem tam opodál
dýchal jsem ztěžka
chvíli jsem se díval
vyděšen
fascinován
pak jsem odvrátil
svou tvář
a šel jsem zase dál

Nejenom ježka
Nejenom ježka

Každého z nás

Ich bin ein Igel
Je suis un hérisson
těžká je těžká
ta sud'ba ježka

Ach, sper to d'as
už je to tu zas
zase si pro tebe jdou
tak pozvedni hlas
nebuď jen beránek obětní

Jak to napsal ten Shakespeare?
Znaven tím vším, já chci jen smrt a klid,
ach, pičo, pičo,
mrdali ježka, šlo jim to ztěžka
z dolů jde plamen a dým,
a já sám, vždycky sám
zde kadím
kadím jak hrom
ach
kde je
mého srdce žampión?

li že jež ka
mr. Dalí
Salvátor

Salvátor Dalí
líže ježka

samozřejmě

jde mu to ztěžka

zatímco

andaluský pes
nemá
kam by vlez

a na poli
roste
vojtěška

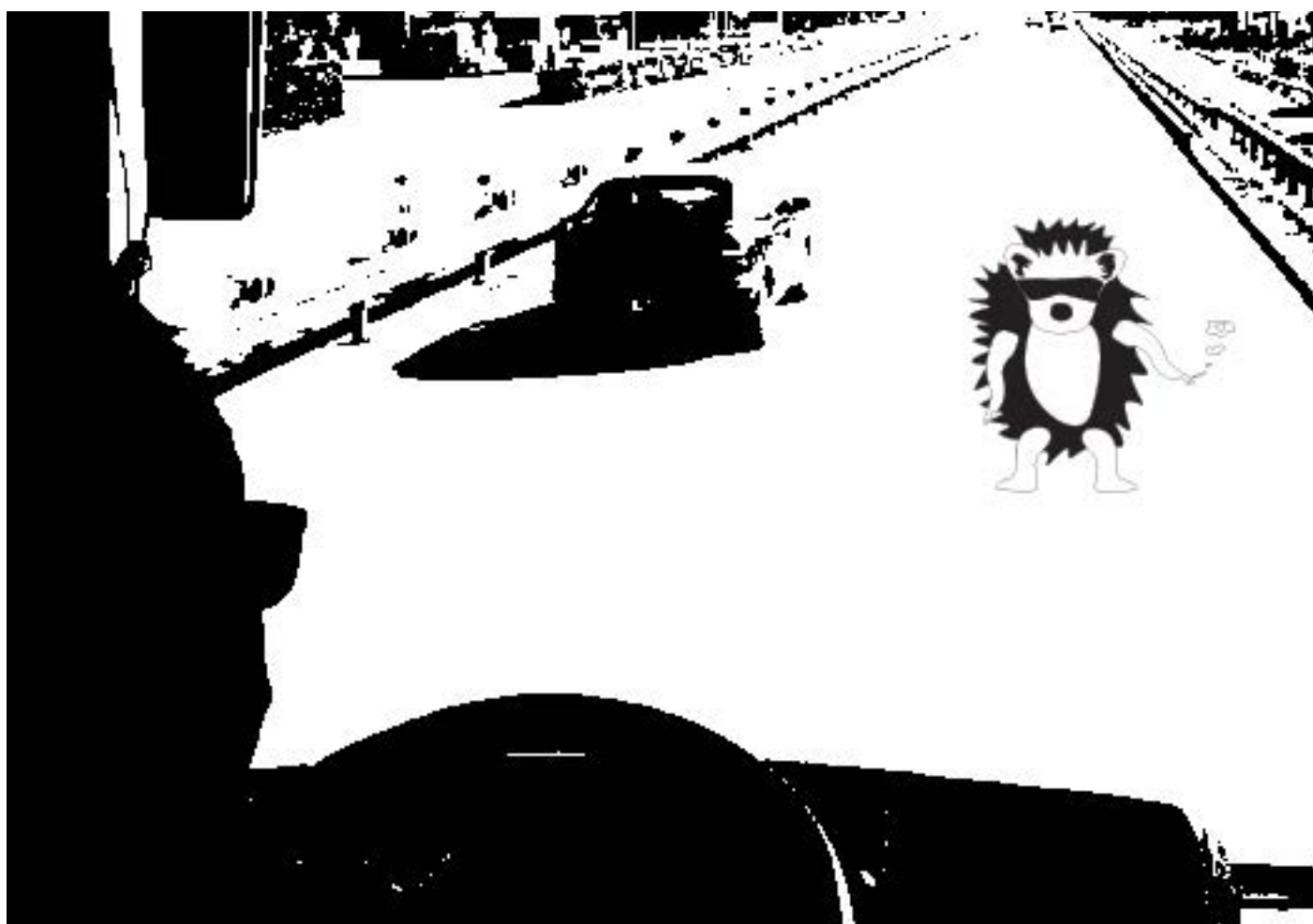
Všech tisíc prutů

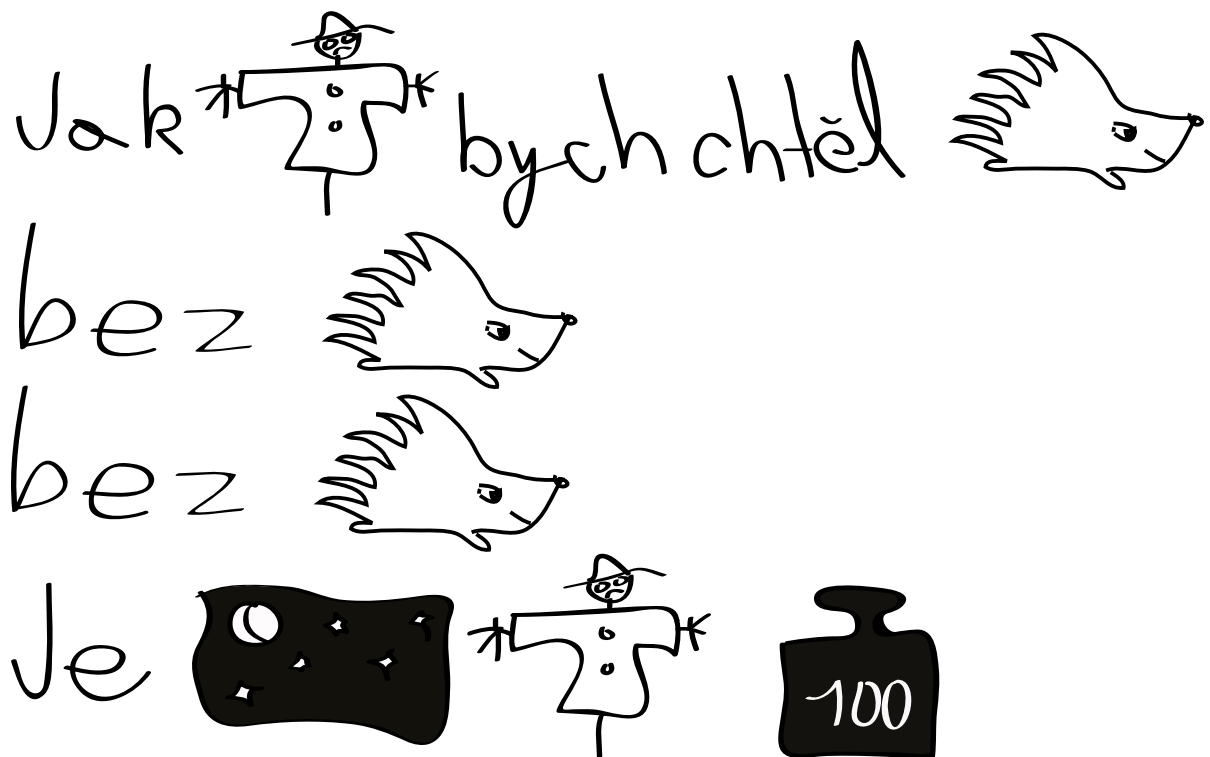
Guillaume

Opustila mě životní láska
nebyl jsem její životní láska
zatímco v lese
na jehličí
mrdalo ježka
sedm pičí
vička mu ztěžkla
erekce klesla
cpaly mu viagru to těla
každá z těch pičí
udělat se chtěla
a ježek píchal
tak jak byl zvyklý

až z toho ty piče
nadobro zpychly
co včera jim stačilo
bylo jim dnes málo
na ježka štěstí
se neusmálo
už to dál nedával
vydal se přes cestu
schválně si neoblík
signální vestu
podle očekávání
přejel ho autobus
a žádná z těch pičí
mu nepřišla na funus

Jak bych chtěl

bez

bez

Je

100

Přemýšlím, přemítám
k čemu jsou slova
jen tak plesnou do prázdna
a zítra znova
budem se ploužit
pomalu z jsoucna
ať byla ta slova
jakkoliv vroucná
teď možná řečičky
už nikoho nebaví
jenomže mlčení
taky nic nespraví
tedy mě napadlo
že ježka si chytím
aby moc netrpěl
Bruffenem ho sytím

Povídá ježek: #metoo
a nemluví do větru.

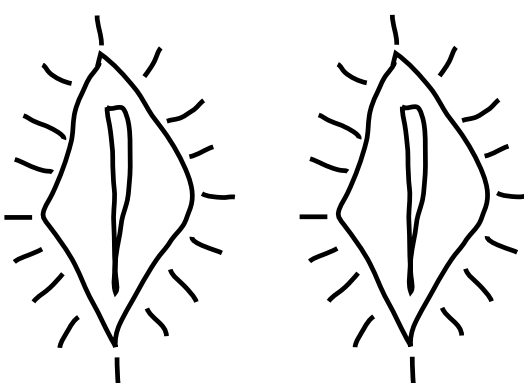
Málokdo si uvědomuje,
že

mrdali ježka
šlo jim to ztěžka
je koán

Přesně tak. Je to koán.

Uvědomil jsem si
že objektivizuji
nebo možná
objektifikuji
ježka
snad
to přečká

Ach !

Noc byla temná a těžká
zase už mrdali ježka
zase už zprznili nebohé zvířátko
tentokrát pořádně, nikoliv drobátko
potom si v lavóru ruce své umyli
všichni ti prasáci unylí
čistýma rukama si vážali vázanky
k ježkovi vejce a trochu strouhanky

Charles Manson chcíp
bude nám líp?

Ach, pičo, pičo
mrdali ježka

každá vražda
je každý rok
každý rok
každý rok
každý rok
stejně hnusná

i každé znásilnění
Romane Polanski

ach, pičo, pičo
mrdali plastinovaná těla
čínských politických vězňů

krásné nahé ženy
ve frontě do plynové komory

ach, pičo, pičo

krásné nahé ženy
ve službách Camorry

krásné nahé ženy

ze Sodomy a Gomory

krásné nahé
tlusté dítě
z Hirošimy
usmrtí tě

Charles Manson chcíp
a my máme Karlíka Jiříka
v reality show
v naší malé továrně na čokoládu
recyklovanou čokoládu
kterou už před námi
někdo měl

Řekl ten pán:
Doba je těžká!
Nedá se svítit
zazdíme ježka!
obětní zvířátko
z nás sejme hříchy světa
takže už zakrátko
bude po trápení veta
jen jednoho ježka
je třeba usmrtit
a zas bude dobře
zas bude pro co žít.

Furt se něco děje
Furt se něco sere
Pořád mám sobě samotu
jak ježka, co mu dělám klec

Koho?
Ježka.
Na poli.
V Neapoli.
Zatímco
Hrál kdosi na hoboj:
Už troubějí
na horách jeleni...

Zašli si spolu
na dvě deci
a potom jebali
ježka v kleci

Joel-Peter Witkin
z toho udělal fotku
a pak je odvezli
na marodku

Jak to vlastně bylo s tím ježkem

Ach, ježku, ježku
vylez na Sněžku
na horu Sněžka
je štreka těžká
obzvlášť pro ježka
trala-la-la
na hrotu Sněžky
dva mladé ježky
co došli tam pěšky
když hledali kešky
neznajíc spřežky
trala-la-la
Našly dvě kněžky
svaté Anežky
byly to Češky
klekly na čěšky
trala-la-la
na sklonku dneška
každá Anežka
pohanská kněžka
píchala ježka
šlo jí to ztěžka
trala-la-la

Ježek a zen

Mrdali ježka
šlo jim to ztěžka

podruhé mrdali ježka
zas jim to šlo ztěžka

potřetí mrdali ježka
a furt to šlo ztěžka

z toho plyne poučení

když mrdáte ježka
vždycky to jde ztěžka

Ježhaiku

Tam, kde se jara
kost zlomí o suchý list
pavučina sní

Nicméně stále platí:

Mrdali ježka
šlo jim to ztěžka.

Mrdali ježka
Mrdali ježka
Mrdali ježka
Mrdali ježka
Mrdali ježka
Mrdali ježka
Mrdali ježka
Mrdali ježka
Mrdali ježka
Mrdali ježka
Mrdali ježka
Mrdali ježka

A pak
přišlo
osvícení

Revolta

Byl jednou jeden ježek a ten už toho měl tak akorát dost. Vydal se tedy za starým chorošem, aby ho požádal o radu.

Jenže choroš byl přirostlý ke kmeni stromu proklatě vysoko.

„Haló, pane choroši, mě pořád někdo mrdá!“

„No, to je dobře, že je na tebe matka hrdá.“

„Ale ne. Furt mě někdo jebe.“

„To jo, mě to tady taky v zimě zebe.“

„Ale ne. Jenom mě šukají, do piče!“

„No vidíš, to je dobrý nápad: dělat v zimě topiče.“

„Tak víš co? Ty mi taky poser záda!“

„Sám si sežer hada.“

Bláhová vzpoura

Byl jeden ježeček z Ostravy
a ten měl tuze rád ponravy
nesloužily mu ale za potravu
šukal je jenom tak pro zábavu
tak vzepřel se světu ten ježek z Ostravy

Ale chyba lávky...

Šel starý ježek
odněkud domů
V Bartovské harendě
na zahradě
ponravy lovil
Když starému Magdonovi
do oka pad
hrozně se za tátu
styděla
Maryčka Magdonova

Remix

Mrdali ježka
Šlo jim to ztěžka

zatímco

Někteří umírají rychleji
Ne dřív ani později
Jen rychleji
Víc do hloubky
Ze všech smutných smutků
Ze zimního vzduchu
S výdechy do rytmu
Jednorukých potlesků
Z rybích šupin bez lesku
Z chladných temných ponorů
A když se drápou nahoru
S jílem a krví za nehty
Přes steny a šepoty
Rychleji, jen rychleji

Mrdali ševce Pro změnu lehce

Využiju tvé slabosti
ke své prosperitě
protože to je, pičo, kapitalismus
budu se dívat, jak krvácíš
a tvou krev budu jímat do baňky
prodávat tomu, kdo dá víc
protože to je, pičo, kapitalismus
až vykrvácíš, pičo
zkásnu tě o pohřební výlohy
a když na to nebudeš mít
prodám tvé tělo
na plastinaci
a udělám z tebe
posmrtně celebritu
protože to je, pičo
kapitalismus

Mrdali pěnkvu Šlápli ji na hlavu

Představ si ten okamžik
až Slunce vybuchne.
to naše Slunce
plazma se rozprskne
doširoka do daleka
doteče až sem
až k nám
a Země se v ní rozpustí
jak kostka ledu
ve whisky
A nebude Mozart
a nebude Bach
nebude Gaudí
ani von Erlach
nikdo už znovu
nevykope Pompeje
zasměj se tomu
a řekni:
Dobře je

Mrdali ovečku Opřenou o bečku

Mlhovina Rotten Egg
(tak to vypadá, když umře hvězda)

To, že má člověk nohy,
ještě nic neznamena
dá se na nich stát...nebo...stát
jakože buď člověk stojí na místě
anebo stojí pevně na dvou nohách
anebo jde
anebo kráčí
anebo vrávorá
anebo klečí
anebo mašíruje
nebo se plazí
Těž může bloumat
nebo jít na procházku
někoho vést
či být veden na provázku

může i běžet
anebo prchat
vzít nohy na ramena
pádit či zdrhat
pelášit, utíkat
za něčím hnát se
sprintovat
klusat
úprkem štvát se
však může i tančit
raz-dva-tři á-dva-tři
krok-sun-krok
ča-ča-ča

Mrdali jehňátko
Ale jen drobátko

Ach, pičo, pičo
už dlouho jsme nebyli
tak hezky opilí
už dlouho jsme
na Měsíc nevyli
už dlouho jsme neměli
k snídani lahváče
už dlouho nám nebylo
tak krásně do pláče

už dlouho jsme neměli
tolik lásky k bližnímu
už dlouho jsme nepili
plnými doušky z podzimu
už dlouho jsme nehráli
karty o živobyť
už dlouho nežijem
z lásky a radosti
už dlouho vstáváme
jenom z povinnosti

Mrdali velblouda
Kouřili mu ouda

Lehnu si a umřu
alespoň na chvíli
ráno jak zombie
se budu vrávorat ke konvici
zatímco
anděl páně
vybírá daně
aby měl císař
na nové šaty

Mrdali tuleně
Vypadal zhuleně

Mrdali žirafu
S kundou jak karafu

Zpívám zpěv míru
Za všechnu bolest
a prolitou krev
modlím se
následovně:

Onanuju, onanuju
převelice
semeno mi odkapává do sklenice
Onanuju, onanuju
jako zvíře
semene už nadožil jsem dva talíře
Onanie, onanie
chvíle krátí
onanujte se mnou, lidé zlatí
za světový mír

a moje paže nemají perutě
alespoň se mi vosk
předčasně neroztaví
křepelka nevolá
„mne zabils“
ba ani
„pět peněz“
hledá svá vajíčka kropenatá
zdravá a dietní
mají je v Tescu dnes v akci.

Mrdali křečka
Zbyla z něj břečka

Na hřbitově máme tři krásné hrobky
protože naši předci nebyli žádná ořezávátka
byli vlivní a bohatí
to všechno bolševik vzal
a restituční zákon
nedal nedal
A já neumím vydělávat peníze
ani moje sestra neumí vydělávat peníze
ani mí bratřenci neumí moc vydělávat peníze
Protože

to je, pičo, evoluce
Naši předci nahromadili statky
abychom se mohli posunout výš
do intelektuální roviny
jenže do toho, pičo
přišla ta revoluce
vlastně dvě

Na hřbitově máme tři krásné hrobky
V hlubokých šachtách tam tlejí
Mých předků kosti
Viděl jsem je
V celé nahotě obnažené
Když se nám tam vloupali
Vykradači hrobů
Hledali
Snad snubní prstýnky
Snad zubařské zlato
Rozštípli páčidlem těžkou žulovou desku
Civěl jsem
Na ruku
Svého prapradědečka
Šedivý pařát
Tápající do prázdna
Z rozmlácené rakve

Už je tam i popel mého táty v piksli
Brzy už budu sedět na polici vedle něj

Mrdali tetřeva
Vyhřezla mu střeva

Krve mám akorát
asi tak pět a půl litru
občas ji vykašlávám
každý rok tak nějak v lednu
Krev jako kolomaz
maz z mého těla
maže kola války
maže pásy tanků
maže rakety a děla

Kde je moje místo?
V hořícím světě
Tento svět shoří
nesměj se tomu
shoříš totiž taky

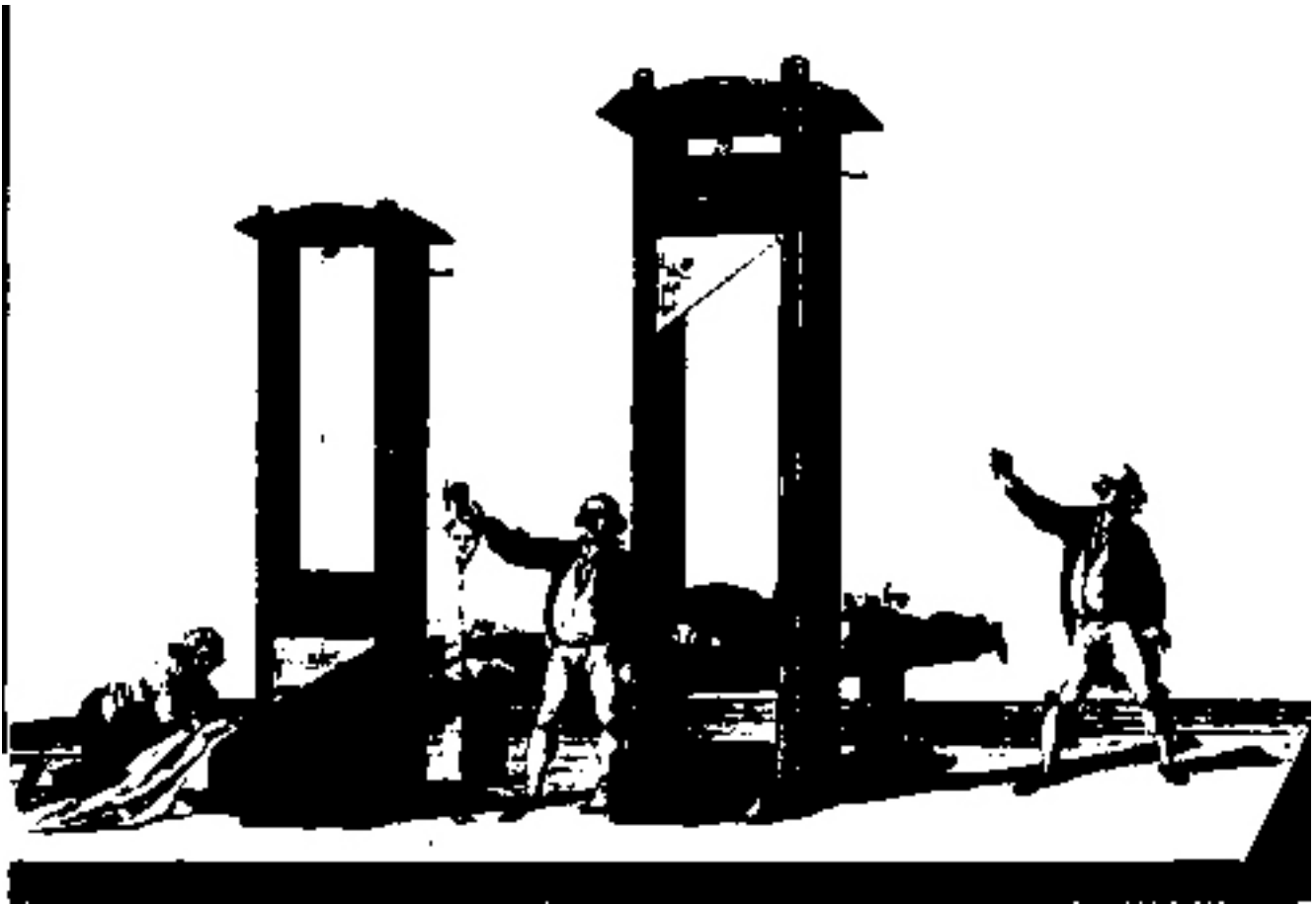
Jsme jedné krve
ty a já
jsme jeden hořící keř
ty a já

Mrdali kolouška Perverzně do ouška

Sinead O'Connor byla nezvěstná 24 hodin
Byly toho plné noviny
Hadrián Nasralvhrnec je nezsvěstný furt
Jednoho rána mu zazvonil budík
Hadrián vstal, uvařil si kafe
Dal dva plátky chleba do toasteru
Na tabletu přejížděl statusy, emaily, blogy.
Udělalo se mu z toho mdlo
Právě se dozvěděl, že je prekariát
Vzalo mu to veškerou chuť do života
Chytil z toho depku
Do práce ten den nepřišel
Nikdo už o něm vícekrát neslyšel

Mrdali papeže
Na oltáři vleže

Bez revoluce není změna
Jenže
Revoluce požírají své vlastní děti
Nejsou lokomotivami dějin
Revoluce jsou Titaniky dějin
strhávají s sebou promrzlé lidi do hlubin
zatímco poklady klesají na dno
Světlem se plouží zástupy nemrtvých
Cvakají zuby
Slídí po šťavnatém soustu
Jenom se zakousnout
Je čím dál těžší
nemít jed v srdci
stejně jako na jazyku
milovat bližního svého
toho mafiána
toho komouše
toho xenofoba
toho rasistu

toho vegana pojebaného
toho masožravce
toho kuřáka
toho nekuřáka
toho motorkáře
toho cyklistu
toho chodce
toho pejskaře
toho ženu
toho muže
toho teplouše
toho uprchlíka
toho fašistu
toho nadčlověka
toho podčlověka
toho zmrda
Nedá se každého
Jenom tak umlátit chlebem

Mrdali faráře
U něho na faře

Všechna miloušká koťátka
utíkají v noci z domu
Všechna miloušká koťátka
se k smrti nudí
Všechna miloušká koťátka
ráda vraždí

Všichni zlí psi jsou nemocní
všichni zlí psi mají zhnisané oči
a teplý a suchý čenich
všichni zlí psi spí schoulení do klubíčka
a ten neklidný spánek je bolí
všichni zlí psi
mají hladu plná břicha
a z jizev sešitou kůži
všichni zlí psi
prchají co nejdál od sebe.

Mrdali Ježíška,
Do zadku, do břicha

Moje nenávisť je jako těsto
zatím ještě kyne
a moje láska je jak víno
zatím ještě zraje
Dřív než těsto překe
a víno zoctoví
tělo se jako prach v prach
a v popel, jak má, ochotně obrátí
A ty, má lásko
i ty, má zášti
jak oheň a voda
se promilujte
v páru

Mrdali jepici Dva staří straníci (chytli příjici)

Ironie osudu:

Fritz Haber byl německý chemik a Žid.

Válečný štváč

Bigotní německý patriot

Nadšeně podepsal Manifest 93

Na podporu německého válečného tažení

S vervou se vrhl do vývoje chemických zbraní.

Osobně dohlížel na první nasazení yperitu

Přestože byl nějaký čas stíhán jako válečný zločinec

Byla mu v roce 1918 udělena Nobelova cena.

Posléze byl v jeho laboratořích vyvinut jedovatý Cyklon B.

V nacistických plynových komorách jim byli otráveni i mnozí Haberovi příbuzní a přátelé.

Mrdali Stalina Kouřil jim šulina

Bohatí lidé
kudy chodí
tudy všem ukazují
že se mají dobře
A chudí lidé
chudí lidé se stydí za to
že se mají špatně
chudí lidé klopí zraky
před bohatými lidmi
chudí lidé
si čtou o bohatých lidech
o jejich krásných životech
o jejich problémech
nebo se na to dívají v televizi
chudí lidé mají pocit
že problémy bohatých lidí
jsou mnohem důležitější
než jejich vlastní

Chudí lidé se dívají na krásné drahé věci
které jim nikdy nebudou patřit
a říkají:
to jsou ale krásné věci
a v srdci mají bolestnou touhu
jako zhoubný nádor
A slavní bohatí lidé
říkají neznámým chudým lidem
že je třeba chránit přírodu
přiletí v soukromém tryskáči
a na všechny se krásně usmívají
a chudí lidé poslouchají
a tleskají
říkají si, jaký je ten bohatý člověk
šlechetný člověk
jak krásně umí mluvit
a i když má dům za miliony dolarů
a letadlo a jachtu
a několik krásných rychlých aut
tak pořád myslí na přírodu
když jdou chudí lidé k volbám
nikdy nehlasují pro žádného chudého
člověka
vždycky pro někoho bohatého
protože ten bohatý
je krásnější
a vidí dál

Mrdali Hitlera Kousli ho do péra

A vstanou noví bojovníci
vždycky vstávají noví bojovníci
taky pořád chcípají noví bojovníci
noví bojovníci neumírají rádi
to je na tom sexy
To nejmí duši hladí
mladí a krásní září ze záhrobí
plní sny nekrofilní
na věky nedostižní
pořád holky vábí

Přestárlí bojovníci
už každého jen nudí
stále vedou
svou jednu válku prohranou

jsou senilní
jsou za hranou
mladí již nejsou
ani na duchu

Scvrklí a škaredí
Plenky na inkontinenci
Vyměnili za potenci
Plastový žeton do vozíku
Žmoulají v ranním vzduchu
Seřazeni v jednom šiku
Jsou zas hrdiny okamžiku
Pro pár zlevněných rohlíků
Než odvezou je na kliniku

Mrdali Husáka
Starého prasáka

Každá zeď je pomyslná
každá zeď je pomíjivá
po každé zdi leze moucha
z každé zdi opadává
omítka
sédimuchanaščeněnaščeně
sédiaspi
Ne každá zeď se skládá z cihel
ale cihlové jsou nejlepší
jedna z cihel může být volná
a za ní tajná skrýš
allandallisjustabrickinthewall

O zeď se dobře rozbíjejí hlavy
hlavy se často rozbíjejí o zeď
pukají lebky
a vznešené mozky
vytékají na zem
skopová hlavoatytěž
jástarýblázenmluvillež
Ode
zdi
ke
zdi
odezdikezdi

Staré zdi obrůstají
plísní a mechem
malta i cihly se drolí
a vítr zpívá táhlou píseň
ve městech duchů

KOYAANISQATSI

To je totiž
ta pravda tvrdá
vždycky
někdo někoho mrdá

Přemýšlel jsem o těch věcech.
Kde jsem
zaseklý v prostoru a čase
a skoro mimo všechno dění
skoro nikdo mě nepotřebuje
a také já skoro nikoho nepotřebuju
jsem jako bezejmenný rolník
co každý den okopává kukuřici
aby uživil své děti
než přijede Calvera
a všechno mu vezme
přitom však sní
že je jeden ze sedmi statečných
Zatímco všude okolo
probíhá život a dějiny
já nořím motyku do hlíny
a nabíjím imaginární colt

Také lámu chleba
a říkám
pro vás, kdo budete chtít,
je to jak mé tělo
stejně jako to víno
je má krev
ale chleba osychá
nikdo ho nejí
ani vrabci se na něj neslétnou
víno se mění v ocet

kde jsou ti vrabci?
lidi a kočky je zabili
kde jsou ti lidé
kde jsou ty kočky?

Lidé bydlí u svých koček
průměrná kočka urazí za noc
i několik kilometrů
hlasitě mňouká do noci
když v sobě cítí
ostnatý kocourův pyj
Úplně všude jsou kočky
úplně všude jsou lidé
v továrnách se melou křehká ptačí těla
do konzerv
pro kočky a jejich lidi
a já...

Svůj širák odhazuji v dáli
a s grácií. Tam leží on.
Odkládám svůj plášť opršalý,
sepnutý párem zašlých spon,
a tasím kord. Jen žádný shon,
hned v úvodu boj nerozhodnu,
pointa je mi nad zákon:
Již tuším nuzný těla skon!

vždycky
někdo někoho
objímá
a zástup voličů
mu mávátka
mává

Kdybich mluvil jazyky andělskými i lidskými
a srdce mi přetévalo láskou
nic z toho nezbude
když lásce
se jen každý směje
jazyky lidské, jazyky andělské, jazyky ďábelské
se navzájem proplétají
a lidská srdce
přetékaají nenávistí
Temně se lesknou
oči zástupů
a jejich mozky i ruce
jsou zase už
těhotné vraždou
veškeré milosrdenství
kvete jen
na hromadných hrobech

Ach, pičo, pičo,
Nemůžu spát, přechlastávám prášky
Po zemi od whisky válí se mi flašky
A Bondy Egon z Mejly zpívá hrdla
Podivná grimasa na ksichtu mi ztvrdla
Do tance mi věru není
(keine flamenco, pičo)
Skrz žluté listí žlutě svítí slunce
(stesk je těžká karta, pičo)
A nebe
(je modré jako vždycky, pičo)
Vzteky držím hubu
(keine halekačka, pičo, pičo)
Ach, pičo, pičo,
Právo a pořádek
Kázeň a dobré mravy
Ach, pičo, pičo,
Na držku med
anebo izolačku
Ach, pičo, pičo,
Jak jebat cez olačku

Jak na přechodníky (didaktická pomůcka)

Vážení přátelé, milí hosté
s přechodníky je to prosté
Každý rod a každý čas
má vlastní tvar – sper to d'as

Komu to stále dělá problémy
dozajista vděčný bude mi
Vypracoval jsem
mnemotechnickou pomůcku
pro Lenku, pro Járu, pro Lucku:

Mrdajic ježka
úpěla kněžka

Mrdaje ježka
oddychoval ztěžka

Ježka mrdajíce
všichni
chytili něco příjice

Ježka mrdav
zaúpěl Žvahlav

Ježečka mrdavši
chytila muňky-vši

Mrdavše ježuru
požili tinkturu

Ten, kdo se to naučí
větru, dešti poručí
přechodníky ovládne
zdroj moudrosti bezedné
bude z něj

Pro ty natvrdlejší
podrobnější výklad:

Přechodník přítomný. Zatímco někdo něco dělá, dělá u toho ještě i něco jiného.
Oba dva děje probíhají současně:

Mrdajic ježka
úpěla kněžka

(Rod ženský: Kněžka mrdá ježka a děsně u toho úpí)

Mrdaje ježka
oddychoval ztěžka

(Rod mužský: Někdo mrdá ježka a ztěžka u toho oddychuje. Je to fuška. Mrdat ježka.)

Ježka mrdajíce
všichni
chytili něco příjice

(Množné číslo, všechny rody: Jak tak mrdali kolektivně toho ježka, tak se u toho současně i kolektivně nakazili. A pak pozdě bycha honili. Ale to už je zase jiný příběh.)

Přechodník minulý. Lze použít pouze u sloves dokonavých. Na rozdíl od přechodníku přítomného popisuje situaci, kdy probíhá jeden děj, a vzápětí probíhá děj druhý:

Ježka mrdav
zaúpěl Žvahlav

(Rod mužský: Žvahlav nejdřív mrdal ježka, ale u toho ještě neúpěl. Zaúpěl teprve tehdy, až ježka domrdal. Dřív ne.)

Ježečka mrdavši
chytila muňky-vši

(Rod ženský: podobná situace. Nechytila ty muňky při vlastním mrdání, ale až potom. Protože nechtěla, aby ježek hned odešel. Chtěla, aby se jí ještě chvíli věnoval, byl na ni něžný, ptal se jí, jak se měla ten den v práci atd. A tak se jí to vymstilo.)

Mrdavše ježuru
požili tinkturu

(Opět množné číslo pro všechny rody. Tito lidé již byli poměrně zkušenější a věděli, že mrdat ježka není jenom tak. Že to s sebou nese určitá rizika. Proto hned po mrdání požili tinkturu. Nějakou. Možná jódovou, možná konopnou. Každopádně jim to asi pomohlo, protože se říká, že nikdo z nich ježka mrdat nepřestal, ale mrdal a mrdal stále dál.)

BONUS

Jde, myslivec, jde do lesa
Na rameni flintu nesa
Skolit má v úmyslu mloka
Jenž si v klidu v louži toká
Mlok malý, černý, skvrnitý
Život má krušný, trnitý
Zatím nic zlého netuší
Když dlí ve stínu moruši
Včil má on v merku páření
No prostě chce sex, vážení
Sex ten je bez kopulace
A to jen kvůli kloace
Mlok svou samici obejmě
A ta mu sperma odejme

Za chvíli to maj odbytý
Dáchnout si jde mlok skvrnitý
Jak spinká, tak zdá se mu sen
Že jest on pyjem vybaven
řádným to utahovákem
Bimbasem neboli ptákem
Ten mu hezky rovně stojí
Jako voják v plné zbroji
Hadovka smrdutá v chvoji
vidle zaražené v hnoji
Ach, jak je krásné si jej třít
Jednou to zažít – a umřít

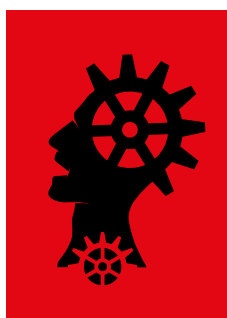

Poblíž mezitím myslivec
Krvelačně poulí sklivec
Již mloka kdesi tu čuje
A flintu ruče láduje
Mloku chce krutě žití vzít
Neboť zas nemá za co pít
A mločí kůže skvrnitá
Je hladká a znamenitá
Na kabelky a šrajtofle,
Opasky, cvičky, pantofle
Zaplatí za ni zlatku Žid
Dobře se bude nimrod mít
Koupí si piva plný džbán
A bude chlastat jako Dán
přepíjet bude černý splín
Ze kterého je pořád hyn
Že sám je nula bezcenná
Nikdo ho z lidí rád nemá
A proto musí zhynout mlok
By nýmand prachy měl na lok
Tak boží tvor si odpyká
Tragickou malost člověka.
V pušky rýsuje se hledí
Záměrný kříž na něm sedí
Stačí když lovec prstem hne
A nebohý mlok vytuhne

Však o tomto černém lese
Divná zvěst se krajem nese
Že tady kdosi přebývá
Kdo rád má zvířátka živá
Ve dne v noci nad nimi bdí
A když je zle, tak přitvrdí
Dnes, jako jindy, přišel včas
Svou mocí zasahuje zas
Pěst bílou zvedá ku nebi
Pána vzývá a velebí
V okamžení pak celý les
Hned dozví se, že vrah sem vlez
A všichni jako jeden tvor
Řítí se vymýtít ten mor
Zem otřásá se a duní
Jeleni do toho funí
Klektáky se kancům třpytí
Odevšad zní vlků vytí
A z oblohy jak černý mrak
Snáší se hejno vzteklých strak
Pozdě honí nimrod bycha
Nohy těžknou, zle se dýchá
Ježek ho píchá do řiti
A krev z něj sají moskyti
Do břicha ho muflon trká
Z lbi mu mozek datel srká
Lišky rvou mu maso z těla
Oko klove kavka smělá

Tak myslivce zabili
Do studny ho hodili
neštěkl po něm ani pes
tak už to chodí
je to běs

NAKLADATELSTVÍ
IGOR INDRUCH

Igor Indruch
Ježek až sem a průběžně...
(neverending story)

Obálka a typografie: Igor Indruch
První vydání
Vydalo Nakladatelství Igor Indruch
Valašské Meziříčí 2021

e-kniha:
ISBN PDF: 978-80-88392-12-5

www.indruch.cz